

Sygn. akt D/OSD/41/21

Niniejsze orzeczenie jest prawomocne
i podlega wykonaniu od dnia 18.01.2022 r.
18.01.2022 r.
miejscowość data

ORZECZENIE

**Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
z dnia [REDAKTOWANO] r.**

Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego
lub upoważnionego sędziego

**Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie
w składzie:**

Eliza Nahajowska – Przewodniczący
Renata Huninik – Sędzia sprawozdawca
Izabela Piskor – Sędzia

Protokolant : Karolina Pol

Przy udziale Rzecznika Dyscyplinarnego Błażeja Baumgarta

Po rozpoznaniu na rozprawie w dniu [REDAKTOWANO] r. w [REDAKTOWANO] sprawy przeciwko
radcy prawnemu [REDAKTOWANO] córki [REDAKTOWANO] urodzonej [REDAKTOWANO] r.
w [REDAKTOWANO] zamieszkałej w [REDAKTOWANO] wpisanej na listę radców prawnych prowadzoną
przez Radę Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie pod numerem [REDAKTOWANO]

obwinionej o to, że:

- I. w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] utrzymywała
[REDAKTOWANO] w błędnym przeświadczeniu, że wniosła skutecznie w ich
imieniu apelację od postanowienia Sądu [REDAKTOWANO]
w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] w sytuacji, gdy apelacja nie została przez nią wniesiona,
gdyż na skutek nieodebrania zobowiązania sądu do uzupełnienia braku formalnego
wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia nie uzupełniła tego braku, w wyniku
czego wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia został odrzucony
postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r., a następnie wniosła zażalenie na powyższe
postanowienie, także obarczone brakami formalnymi, które zostały przez nią uzupełnione

w sposób wadliwy, co skutkowało wydaniem postanowienia z dnia [REDAKTION] r. o odrzuceniu zażalenia, nie informując przy tym klientów o faktycznym przebiegu sprawy, w związku z czym byli oni przekonani, że apelacja została wniesiona i zostanie rozpoznana przez Sąd [REDAKTION]

czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy,

to jest o czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

- II. w okresie od [REDAKTION] r. (bliższych dat nie ustalono), w [REDAKTION] nie wykonała zlecenia przyjętego od [REDAKTION] obejmującego wytoczenie w jego imieniu powództwa o zapłatę przeciwko [REDAKTION] oraz reprezentowanie klienta przed sądem w tej sprawie, nie informując klienta o faktycznym przebiegu przyjętej do prowadzenia sprawy, w związku z czym był on przekonany, że pozew przeciwko [REDAKTION] [REDAKTION] został wniesiony i zainicjowane nim postępowanie toczy się przed Sądem [REDAKTION] a następnie unikała wszelkiego kontaktu z klientem,

czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą

starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy, to jest o czyn z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

III. w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r., w [REDAKTOWANE] pomimo otrzymania w dniu [REDAKTOWANE] r. pisemnego wezwania nie zwróciła swojemu byłemu klientowi [REDAKTOWANE] ani jego pełnomocnikowi, dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną na jego rzecz pomocą prawną, w tym w szczególności w sprawie przeciwko [REDAKTOWANE] jak również w żaden sposób nie zareagowała na powyższe wezwanie, czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego zakazu odmowy wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów, to jest o czyn z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

o r z e k a:

- 1) uznać Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt I, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014

Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r.
w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

**i wymierza za ten czyn karę zawieszenia prawa wykonywania zawodu radcy prawnego
na okres 4 lat oraz dodatkowo orzeka zakaz patronatu na okres 8 lat,**

2) uznać Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt II, to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

i wymierza za ten czyn karę pieniężną w wysokości 10 000,00 zł (słownie: dziesięć tysięcy złotych),

3) uznać Obwinioną radcę prawnego [REDAKTOWANE] za winną popełnienia przewinienia dyscyplinarnego opisanego we wniosku o ukaranie w pkt III, to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

i wymierza za ten czyn karę pieniężną w wysokości 5 000,00 zł (słownie: pięć tysięcy złotych),

4) na podstawie art. 65¹ ustawy o radcach prawnych za czyny opisane w pkt 2 i 3 wymierza łączną karę pieniężną w wysokości 15 000,00 zł (słownie: piętnaście tysięcy złotych)

5) podać orzeczenie do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego sentencji na stronie internetowej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie i

portalu społecznościowym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Facebook przez okres 6 miesięcy od dnia jego opublikowania po uprzednim zanonimizowaniu danych osobowych osób innych niż radca prawny [REDACTED]

6) kosztami postępowania w kwocie 3 000,00 zł (słownie: trzech tysięcy złotych) na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Sąd obciąża radcę prawnego [REDACTED]

Renata Huninik

Eliza Nahajowska

Izabela Piskor

Sygn. akt : D/OSD/41/21

UZASADNIENIE

W dniu [redacted] r. do Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wpłynęło pismo z dnia [redacted] r. - zawiadomienie adwokata [redacted] - pełnomocnika [redacted] o popełnieniu przez radcę prawnego [redacted] deliktów dyscyplinarnych polegających na tym, że:

- w okresie od [redacted] r. utrzymywała [redacted] oraz jego żonę [redacted] swoich ówczesnych klientów, w błędnym przeświadczeniu o skutecznym wniesieniu apelacji od postanowienia Sądu [redacted] sygn. akt [redacted] w sprawie z ich wniosku z udziałem [redacted] mieszkańców tej nieruchomości oraz [redacted] o ustanowienie odpłatnej służebności przejazdu, podczas, gdy z dniem [redacted] r. upłynął termin drugiego awizo skierowanej do [redacted] przesyłki sądowej zobowiązującej do uzupełnienia braku formalnego wniosku o uzasadnienie rzeczonoego postanowienia, następnie zaś nie poinformowała swoich klientów o wydaniu przez Sąd w dniu [redacted] r. postanowienia o odrzuceniu wniosku o uzasadnienie oraz o wniesieniu przez nią zażalenia na to postanowienie (a także wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o uzasadnienie), które jako obarczone brakami formalnymi (brak właściwej ilości odpisów zażalenia) skutkowało wezwaniem pełnomocnika do ich uzupełnienia, w wykonaniu czego [redacted] złożyła co prawda wymaganą ilość odpisów zażalenia, jednak odbiegało ono treścią (zarzutami, uzasadnieniem oraz wnioskami) od pierwotnej wersji zażalenia, stąd też postanowieniem z dnia [redacted] r. zostało przez Sąd odrzucone jako nieuzupełnione w określonym terminie, a wszystkie te okoliczności miały miejsce w czasie, kiedy [redacted] informowała swoich klientów, że powinni oczekiwać na wezwanie z Sądu Okręgowego do uiszczenia opłaty od apelacji, co skutkowało wszczęciem postępowania odwoławczego,

- w okresie od [redacted] r. utrzymywała swoich klientów – [redacted] [redacted] - w przekonaniu o wywiedzeniu w [redacted] r. powództwa o zapłatę odszkodowania przeciwko [redacted] do Sądu [redacted] pobierając od nich uprzednio opłatę za skierowanie sprawy do Sądu.

W dniu [redacted] r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie wydał postanowienie o wszczęciu dochodzenia w sprawie:

- niewniesienia przez radcę prawnego apelacji od postanowienia Sądu [redacted] [redacted] r. w sprawie sygn. akt [redacted] oraz utrzymywania swoich klientów [redacted] w błędnym przekonaniu, że apelacja została skutecznie wniesiona, nieinformowania klientów o przebiegu przyjętej do prowadzenia sprawy oraz unikania kontaktu z klientami,

- niewykonania przez radcę prawnego zlecenia przyjętego od [redacted] [redacted] obejmującego wytoczenie w ich imieniu powództwa o zapłatę przeciwko [redacted] [redacted] oraz reprezentowania klientów w postępowaniu przed sądem w tej sprawie.

W postanowieniu z dnia [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie sprecyzował i przedstawił radcy prawnemu [REDAKTOWANO] zarzuty w sprawach objętych postanowieniem o wszczęciu dochodzenia z dnia [REDAKTOWANO] r. oraz dodatkowo zarzut niezwrócenia klientowi [REDAKTOWANO] dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną na jego rzecz pomocą prawną, pomimo pisemnego wezwania. Pismem z tej samej daty Rzecznik wezwał [REDAKTOWANO] do osobistego stawiennictwa w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie w dniu [REDAKTOWANO] r., w celu ogłoszenia zarzutów oraz przesłuchania w charakterze obwinionej. Przesyłkę z wezwaniem doręczono jej dnia [REDAKTOWANO] r. [REDAKTOWANO] nie stawiała się na przesłuchanie, nie usprawiedliwiając w jakikolwiek sposób swojej nieobecności. W tej sytuacji, na podstawie art. 68³ ust. 3 ustawy o radcach prawnych, odpis postanowienia o przedstawieniu zarzutów został przesłany obwinionej pocztą przy piśmie z dnia [REDAKTOWANO] r. wraz z pouczeniem o prawach i obowiązkach obwinionego w postępowaniu dyscyplinarnym. Przedmiotową przesyłkę [REDAKTOWANO] odebrała w dniu [REDAKTOWANO] r., jednak nie podjęła ona żadnej próby kontaktu z Rzecznikiem Dyscyplinarnym.

W dniu [REDAKTOWANO] r. Rzecznik Dyscyplinarny skierował do Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie wniosek o ukaranie radcy prawnego [REDAKTOWANO] zarzucając jej, że:

- I. w okresie od dnia [REDAKTOWANO] utrzymywała [REDAKTOWANO] w błędnym przeświadczeniu, że wniosła skutecznie w ich imieniu apelację od postanowienia Sądu [REDAKTOWANO] w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANO] w sytuacji, gdy apelacja nie została przez nią wniesiona, gdyż na skutek nieodebrania zobowiązania sądu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia nie uzupełniła tego braku, w wyniku czego wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia został odrzucony postanowieniem z dnia [REDAKTOWANO] r., a następnie wniosła zażalenie na powyższe postanowienie, także obarczone brakami formalnymi, które zostały przez nią uzupełnione w sposób wadliwy, co skutkowało wydaniem postanowienia z dnia [REDAKTOWANO] r. o odrzuceniu zażalenia, nie informując przy tym klientów o faktycznym przebiegu sprawy, w związku z czym byli oni przekonani, że apelacja została wniesiona i zostanie rozpoznana przez Sąd [REDAKTOWANO] czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy, to jest czynu z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014

Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

- II. w okresie od [REDAKTOWANO] r. (bliższych dat nie ustalono), w [REDAKTOWANO] nie wykonała zlecenia przyjętego od [REDAKTOWANO] obejmującego wytoczenie w jego imieniu powództwa o zapłatę przeciwko [REDAKTOWANO] oraz reprezentowanie klienta przed sądem w tej sprawie, nie informując klienta o faktycznym przebiegu przyjętej do prowadzenia sprawy, w związku z czym był on przekonany, że pozew przeciwko [REDAKTOWANO] został wniesiony i zainicjowane nim postępowanie toczy się przed Sądem [REDAKTOWANO] a następnie unikała wszelkiego kontaktu z klientem, czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etycznego obowiązku dbania o godność zawodu radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego obowiązku informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy, to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;
- III. w okresie od dnia [REDAKTOWANO] r., w [REDAKTOWANO] pomimo otrzymania w dniu [REDAKTOWANO] r. pisemnego wezwania nie zwróciła swojemu byłemu klientowi [REDAKTOWANO] ani jego pełnomocnikowi, dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną na jego rzecz pomocą prawną, w tym w szczególności w sprawie przeciwko [REDAKTOWANO] jak również w żaden sposób nie zareagowała na powyższe wezwanie, czym dopuściła się naruszenia: ustawowego obowiązku wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etycznego obowiązku wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należyłą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etycznego zakazu odmowy wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów, to jest czynu z art 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 06.07.1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W postępowaniu przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie, termin rozprawy głównej został wyznaczony na dzień [REDAKTOWANE] r. Obwiniona została wezwana na ten termin pismem z dnia [REDAKTOWANE] r., do którego dołączono wniosek o ukaranie. Korespondencja w tej sprawie nie została odebrana przez obwinioną, mimo dwukrotnego awizowania. [REDAKTOWANE] nie stawiała się na rozprawie.

W toku prowadzonego postępowania Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

[REDAKTOWANE] zlecieli radcy prawnemu [REDAKTOWANE] zastępstwo procesowe w postępowaniu wywołanym ich wnioskiem o odpłatne ustanowienie drogi koniecznej, toczącym się przed Sądem [REDAKTOWANE] pod sygn. akt [REDAKTOWANE] udzielając przy tym radcy prawnemu, w dniu [REDAKTOWANE] r., stosownego pełnomocnictwa. W dniu [REDAKTOWANE] r. zawarta została umowa w sprawie opłat za czynności radcy prawnego, w której strony ustaliły wysokość wynagrodzenia radcy prawnego za prowadzenie sprawy w kwocie [REDAKTOWANE] zł brutto. Zostało one uiszczone gotówką w tym samym dniu.

Pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. radca prawny zgłosił się do postępowania w charakterze pełnomocnika wnioskodawców - [REDAKTOWANE] r. w sprawie tej zapadło postanowienie ustanawiające służebność drogi koniecznej, jednak o innym przebiegu i za wynagrodzeniem wielokrotnie wyższym, niż wnosili o to [REDAKTOWANE]

Dowód:

- pełnomocnictwo z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 11),
- umowa z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 9-10),
- wniosek o ustanowienie służebności drogi koniecznej z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 55-57),
- pismo wnioskodawców z dnia [REDAKTOWANE] r. - zgłoszenie się pełnomocnika - [REDAKTOWANE] do udziału w postępowaniu w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] (k. 58-59),
- postanowienie Sądu [REDAKTOWANE] r. sygn. akt [REDAKTOWANE] (k. 60),
- zeznania [REDAKTOWANE] (k. 45-48).

Wnioskodawcy nie akceptowali tego rozstrzygnięcia, o czym poinformowali swojego pełnomocnika. Uzgodnili z radcą prawnym, że zostanie złożony wniosek o uzasadnienie postanowienia. [REDAKTOWANE] sporządziła taki wniosek i podpisała go podczas spotkania z klientami w kancelarii, a w dniu [REDAKTOWANE] osobiście złożył opłacony wniosek w sądzie. Pismem z dnia [REDAKTOWANE] r. sąd wezwał pełnomocnika wnioskodawców do uzupełnienia braku formalnego wniosku, poprzez wskazanie, czy wnosi o sporządzenie uzasadnienia całości postanowienia, czy jego części, w terminie tygodniowym, pod rygorem odrzucenia wniosku. Przesyłka zawierająca to wezwanie była awizowana dwukrotnie, w dniach [REDAKTOWANE] r., lecz nie została przez [REDAKTOWANE] podjęta. Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] r. Sąd [REDAKTOWANE] odrzucił wniosek [REDAKTOWANE] o sporządzenie uzasadnienia postanowienia. Postanowienie to zostało doręczone pełnomocnikowi w dniu [REDAKTOWANE]

W dniu [REDACTED] skierowała do sądu wnioski o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDACTED] r. Pismem z dnia [REDACTED] r. sąd wezwał pełnomocnika do usunięcia braku formalnego wniosku poprzez uiszczenie od niego opłaty sądowej w kwocie 100 zł. W dniu [REDACTED] spotkał się z [REDACTED] w jej kancelarii celem omówienia treści apelacji, ustalając z nią, że na [REDACTED] r. apelacja będzie gotowa i zostanie złożona w sądzie. Jeszcze przed tym spotkaniem [REDACTED] otrzymał od pełnomocnika uzasadnienie postanowienia sądu z dnia [REDACTED] r., które zostało sporządzone i znajdowało się w aktach sprawy [REDACTED] na skutek wniosku złożonego przez uczestnika postępowania – [REDACTED] o czym wnioskodawca wówczas nie wiedział. W dniu [REDACTED] r. radcy prawnemu doręczono wezwanie do usunięcia braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDACTED] r. W tym samym dniu [REDACTED] wielokrotnie próbował skontaktować się z [REDACTED] telefonicznie, jednak ona nie podejmowała tych połączeń. W dniu [REDACTED] wysłała do [REDACTED] wiadomość sms z informacją o wniesieniu apelacji. Na pytanie [REDACTED] w sprawie opłaty od apelacji, [REDACTED] wyjaśniła, że gdy akta sprawy dotrą do Sądu [REDACTED] zostaną wezwani do uiszczenia opłaty.

Dowód:

- wniosek z dnia [REDACTED] r. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDACTED]
- wezwanie do usunięcia braków formalnych z dnia [REDACTED] (k. 64-65),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. wezwania do usunięcia braków formalnych z dnia [REDACTED] (k. 76),
- postanowienie Sądu [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] (k. 78-79),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. postanowienia z dnia [REDACTED] r. (k. 80),
- wniosek z dnia [REDACTED] r. o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDACTED] (k. 81-82),
- wezwanie do usunięcia braków formalnych z dnia [REDACTED] (k. 84),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. wezwania do usunięcia braków formalnych z dnia [REDACTED] (k. 85),
- wniosek uczestnika postępowania – [REDACTED] o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDACTED] (k. 62),
- uzasadnienie postanowienia Sądu [REDACTED] r. sygn. akt [REDACTED] (k. 66-73),
- wydruk wiadomości sms z dnia [REDACTED] r. (k. 19),
- zeznania [REDACTED] (k. 45-48).

W dniu [redacted] r. pełnomocnik uzupełnił brak formalny wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [redacted] r., uiszczając od niego opłatę. W dniu [redacted] r. doręczono pełnomocnikowi ww. postanowienie wraz z uzasadnieniem natomiast w dniu [redacted] r. [redacted] wniosła do Sądu [redacted] zażalenie na postanowienie z dnia [redacted] r. oraz wniosła o przywrócenie terminu do uzupełnienia braków formalnych wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [redacted]. Pismem z dnia [redacted] r. sąd wezwał pełnomocnika do złożenia w terminie tygodniowym oświadczenia, czy wnioskodawcy wnoszą zażalenie na postanowienie z dnia [redacted] r., czy wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [redacted] r., gdyż czynności te wykluczają się wzajemnie, pod rygorem przyjęcia, że wnoszą zażalenie na postanowienie z dnia [redacted] r. i pozostawienia bez rozpoznania wniosku o przywrócenie terminu. Po doręczeniu pisma pełnomocnikowi w dniu [redacted] r. nie złożył on żadnego oświadczenia. W wiadomości e-mail z dnia [redacted] poinformowała [redacted] że pamięta o odpisie apelacji, który miała mu przesłać.

Dowód:

- dowód uiszczenia opłaty od wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [redacted] r. (k. 86),
- uzasadnienie postanowienia z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted] (k. 87),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. uzasadnienia postanowienia z dnia [redacted] (k. 89),
- zażalenie z dnia [redacted] (k. 90-93),
- wniosek o przywrócenie terminu z dnia [redacted] (k. 94-96),
- wezwanie do usunięcia braków formalnych z dnia [redacted] r. sygn. akt [redacted] (k. 98),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. wezwania do usunięcia braków formalnych z dnia [redacted] r. (k. 99),
- wydruk wiadomości e-mail z dnia [redacted] r. (k. 34).

Pismem z dnia [redacted] r. sąd wezwał pełnomocnika do usunięcia braków formalnych zażalenia z dnia [redacted] r. poprzez dołączenie 18 odpisów tego zażalenia, pod rygorem jego odrzucenia. Wezwanie doręczono pełnomocnikowi [redacted] r. W dniu [redacted] r. do sądu wpłynęło pismo nadane [redacted] r., zatytułowane „Pismo wnioskodawców”, datowane na dzień [redacted] r., w którym pełnomocnik wskazał, że w wykonaniu zobowiązania sądu przedkłada w załączeniu 18 odpisów złożonego w sprawie zażalenia.

W dniu [redacted] wysłał do radcy prawnego wiadomość sms, w której informował m.in., że czeka jeszcze na maila z apelacją, z kolei w wiadomości sms z dnia [redacted] r. przypominał się „w sprawie apelacji i wyroku (na maila)”, na co radca odpowiedział tego samego dnia, że pamięta o tym. W dniu [redacted] r., w wiadomości sms oraz mailowo, pełnomocnik poinformował [redacted] m.in., że apelację wyśle mu „za moment”, tłumacząc się przeszkodami technicznymi dotyczącymi sprzętu

41.
komputerowego. W wiadomościach sms z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] ponownie przypomniał radcy prawnemu o apelacji, która miała być mu przesłana drogą elektroniczną, na co [REDAKTOWANE] odpisała: „pamiętam ogarniam”.
Postanowieniem z dnia [REDAKTOWANE] Sąd [REDAKTOWANE] odrzucił zażalenie na postanowienie z dnia [REDAKTOWANE] r. wskazując, że przedłożone przez pełnomocnika w uzupełnieniu braków formalnych pisma nie są odpisami zażalenia z dnia [REDAKTOWANE] r., gdyż różnią się od niego w sposób istotny podniesionymi zarzutami, wnioskami i uzasadnieniem, a zatem nie stanowią jednolitego w treści pisma. W konsekwencji sąd uznał, że [REDAKTOWANE] nie usunęła braków formalnych zażalenia, co skutkowało musiło jego odrzuceniem. Postanowienie to, doręczone pełnomocnikowi w dniu [REDAKTOWANE] r., uprawomocniło się z dniem [REDAKTOWANE] r.

Dowód:

- wezwanie do usunięcia braków formalnych z dnia [REDAKTOWANE] (k. 102).
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. wezwania do usunięcia braków formalnych z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 104)
- pismo wnioskodawców datowane na [REDAKTOWANE] r. z odpisem zażalenia z dnia [REDAKTOWANE] (k. 105-109),
- wydruki wiadomości sms (k. 24, 26-30),
- wydruk wiadomości e-mail z dnia [REDAKTOWANE] r. (k. 31),
- postanowienie Sądu [REDAKTOWANE] (k. 114-115),
- elektroniczne potwierdzenie odbioru dot. postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] (k. 117),
- zarządzenie z dnia [REDAKTOWANE] (k. 123).

W dniu [REDAKTOWANE] r. w Sądzie [REDAKTOWANE] dowiedział się, że apelacja od postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] nie została wniesiona, mimo wcześniejszych zapewnień pełnomocnika, że to nastąpiło. W dniu [REDAKTOWANE] zapoznał się z aktami postępowania [REDAKTOWANE] i wykonał ich fotokopię. Powziął wtedy wiedzę o rzeczywistym przebiegu sprawy w okresie od dnia [REDAKTOWANE] r. do dnia [REDAKTOWANE] r., o którym [REDAKTOWANE] nie poinformowała nigdy ani jego, ani [REDAKTOWANE] utrzymując ich przez cały ten czas w błędnym przekonaniu, że postanowienie z dnia [REDAKTOWANE] r. zostało przez nią skutecznie zaskarżone a wniesiona apelacja oczekuje na rozpoznanie przez Sąd [REDAKTOWANE]

W dniu [REDAKTOWANE] r. małżonkowie [REDAKTOWANE] udzielili pełnomocnictwa do reprezentowania ich w sprawie sygn. akt [REDAKTOWANE] adwokatowi [REDAKTOWANE]. W dniu [REDAKTOWANE] nowy pełnomocnik sporządził i skierował do Sądu [REDAKTOWANE] wniosek o przywrócenie terminu do uzupełnienia wniosku z dnia [REDAKTOWANE] r. o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] r. oraz wniosek o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDAKTOWANE] r., przy przyjęciu, że nie został dotychczas rozpoznany. W postanowieniu z dnia [REDAKTOWANE] r. Sąd [REDAKTOWANE] odrzucił oba wnioski. Postanowienie to uprawomocniło się: w zakresie rozstrzygnięcia wniosku o przywrócenie terminu – z dniem [REDAKTOWANE] r., a w zakresie rozstrzygnięcia

42

wniosku o sporządzenie i doręczenie uzasadnienia – z dniem [REDAKTION]. W zarządzeniu z dnia [REDAKTION] r. stwierdzono, iż postanowienie z dnia [REDAKTION], o odrzuceniu wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia [REDAKTION] r. stało się prawomocne z dniem [REDAKTION] r. Pismami z dnia [REDAKTION] r. [REDAKTION] zostali wezwani solidarnie przez Sąd [REDAKTION] do zapłaty kosztów sądowych orzeczonych w pkt 5 postanowienia z dnia [REDAKTION] r., w kwocie [REDAKTION] zł. Należność ta została przez nich uiszczona w dniu [REDAKTION] r.

Dowód:

- oświadczenie [REDAKTION] o wykonaniu fotokopii dokumentów z akt sprawy [REDAKTION] (k. 118),
- wniosek [REDAKTION] wraz z pełnomocnictwem dla adwokata [REDAKTION] (k. 119-122),
- postanowienie Sądu [REDAKTION] (k. 126),
- zarządzenie z dnia [REDAKTION] (k. 129),
- zarządzenie z dnia [REDAKTION] (k. 136),
- wezwania do zapłaty kosztów sądowych z dnia [REDAKTION] (k. 137-138),
- dowód uiszczenia kosztów (k. 140),
- zeznania [REDAKTION] (k. 45-48).

Na początku [REDAKTION] r., nie wiedząc o faktycznym przebiegu zdarzeń w sprawie [REDAKTION] które doprowadziły do niewniesienia przez [REDAKTION] apelacji od postanowienia z dnia [REDAKTION] zlecił jej kolejną sprawę, której przedmiotem było wytoczenie powództwa o zapłatę odszkodowania przeciwko [REDAKTION] i zastępstwo procesowe. W dniu [REDAKTION] r. radca prawny przesłał [REDAKTION] projekt przedsądowego wezwania do zapłaty w ww. sprawie. Po zaakceptowaniu jego treści przez [REDAKTION] poinformowała go, że wysłała wezwanie do spółki oraz że skontaktowała się z nią prawniczka przeciwnika prosząc, aby wstrzymać się z dalszymi działaniami do dnia [REDAKTION] r., ponieważ ma się zebrać zarząd spółki, który podejmie decyzję w sprawie. Wobec braku reakcji spółki do tego terminu, małżonkowie [REDAKTION] zdecydowali o skierowaniu pozwu do sądu, co zaproponowała sama [REDAKTION]. Przekazali przy tym radcy prawnemu 100 zł za sporządzenie wezwania do zapłaty oraz 200 zł na opłatę od pozwu. Wynagrodzenie za prowadzenie sprawy sądowej miało wynieść 450 zł, ale tej kwoty wówczas nie zapłacili. Nie zawarli też pisemnej umowy dotyczącej tej sprawy, jednak [REDAKTION] udzielił stosownego pełnomocnictwa do jej prowadzenia. Ponadto przekazał wówczas radcy prawnemu oryginały dokumentów niezbędnych do przygotowania pozwu, w tym: opinię biegłego w sprawie uszkodzenia opon, rachunek za zakup nowych opon i rachunek za wymianę opon. W dniu [REDAKTION] poinformowała [REDAKTION] że przystępuje do sporządzenia pozwu, wobec czego w okresie późniejszym był on przekonany, że sprawa przeciwko [REDAKTION] została przez radcę prawnego wniesiona do Sądu [REDAKTION]. W rzeczywistości powództwo

w tej sprawie nie zostało wytoczone, o czym małżonkowie [REDAKT] dowiedzieli się w [REDAKT] r., zasięgając informacji bezpośrednio w sądzie.

Małżonkowie [REDAKT] podejmowali próby uzyskania od radcy prawnego wyjaśnień zarówno co do niewniesienia przez nią apelacji od postanowienia z dnia [REDAKT] r. w sprawie sygn. akt [REDAKT] jaki i niewniesienia pozwu przeciwko [REDAKT] oraz utrzymywania ich w błędnym przekonaniu o skutecznym dokonywaniu przez nią czynności procesowych i zatajania informacji o rzeczywistym przebiegu zdarzeń, ale [REDAKT] przestała odbierać od nich telefony, nie odpowiadała na maile i smsy oraz unikała wszelkiego kontaktu z klientami.

Dowód:

- wydruk wiadomości sms z dnia [REDAKT] r. (k. 21),
- wydruk wiadomości e-mail z dnia [REDAKT] r. (k. 34-35),
- projekt przedsądowego wezwania do zapłaty z dnia [REDAKT] r. (k. 36-38),
- wydruk wiadomości sms z dnia [REDAKT] r. (k. 25),
- pismo Prezesa Sądu [REDAKT] r. (k. 151),
- zawiadomienie z dnia [REDAKT] r. (k. 2-5),
- zeznania [REDAKT] (k. 45-48).

Pismem z dnia [REDAKT] r. adwokat [REDAKT] działając w imieniu [REDAKT] poinformował [REDAKT] o wypowiedzeniu udzielonego jej przez klienta pełnomocnictwa, w związku z czym wezwał ją do niezwłocznego zakreszenia sposobu wydania ([REDAKT] lub bezpośrednio nowemu pełnomocnikowi) wszelkiej dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną obsługą prawną jego mocodawcy, w szczególności w sprawie przeciwko [REDAKT] względnie do wskazania terminu odbioru dokumentacji. Pismo to, doręczone [REDAKT] r., nie spowodowało żadnej reakcji z jej strony.

Dowód:

- pismo z dnia [REDAKT] r. wraz z dowodem doręczenia (k. 39-41),
- zeznania [REDAKT] (k. 45-48).

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

W stosunku do obwinionej sformułowane zostały trzy zarzuty w obrębie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, oparte na naruszeniu przepisów:

- art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego – co do czynów z pkt I i pkt II wniosku o ukaranie,

- art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy – co czynu z pkt III wniosku o ukaranie.

Zgodnie z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, radcowie prawni podlegają odpowiedzialności dyscyplinarnej za postępowanie sprzeczne z prawem, zasadami etyki lub godnością zawodu bądź za naruszenie swych obowiązków zawodowych. Z kolei art. 3 ust. 2 ustawy o radcach prawnych stanowi, że radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz z zasad etyki radcy prawnego.

W odniesieniu czynów obwinionej ocenianych w rozpatrywanej sprawie, rozważenia wymagają także wskazane we wniosku o ukaranie przepisy Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, tj.:

- art. 6, zgodnie z którym radca prawny ma obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami,
- art. 8 – stanowiący, że radca prawny świadcząc klientowi pomoc prawną, postępuje lojalnie i kieruje się dobrem klienta w celu ochrony jego praw,
- art. 11 ust. 1 – formułujący obowiązek dbania o godność zawodu przy wykonywaniu czynności zawodowych, w działalności publicznej i w życiu prywatnym,
- art. 12 ust. 1, zgodnie z którym radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania,
- art. 44 ust. 1 - stanowiący o obowiązku informowania na żądanie klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, w szczególności o skutkach podejmowanych czynności procesowych,
- art. 46 - formułujący obowiązek wydania klientowi, na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów oraz pism procesowych, w sprawach, które prowadził.

Przewód sądowy potwierdził, że radca prawny [REDAKTURA] dopuściła się popełnienia wszystkich czynów zarzucanych jej we wniosku o ukaranie i opisanych we wcześniejszej części uzasadnienia. Wskazują na to jednoznacznie przeprowadzone przez Sąd dowody z dokumentów i zeznań świadka.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, zgromadzone w sprawie dokumenty nie budzą żadnych wątpliwości, co do ich wiarygodności i treści, nie były one przy tym kwestionowane przez Obwinioną w trakcie postępowania. Również zeznaniom świadka [REDAKTURA] Sąd dał wiarę, albowiem były logiczne i spójne, w szczególności co do przebiegu zdarzeń i okoliczności mających znaczenie dla rozstrzygnięcia w zakresie zarzutów przedstawionych obwinionej w przedmiotowej sprawie i korespondowały z przedstawionymi dokumentami.

Co do zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie, Sąd zważył, że z przeprowadzonych dowodów wynika jednoznacznie, że obwiniona [REDAKTURA] przyjęła zlecenie prowadzenia sprawy sądowej wywołanej wnioskiem [REDAKTURA] o odpłatne ustanowienie służebności, zawisłej przed Sądem [REDAKTURA]

Wnioskodawcy nie zaakceptowali zapadłego w dniu [redacted] postanowienia, o czym niezwłocznie poinformowali pełnomocnika, wyrażając wolę wywiedzenia apelacji. Wniosek o sporządzenie uzasadnienia postanowienia oraz doręczenie postanowienia wraz z uzasadnieniem, przygotowany przez pełnomocnika, należycie opłacony i złożony w sądzie z zachowaniem terminu, nie zawierał jednak wskazania czy wnioskodawcy wnoszą o uzasadnienie całości czy też części postanowienia a jeśli tak to jakiej. Pismo sądu wzywające do uzupełnienia tego braku formalnego, dwukrotnie awizowane, nie zostało podjęte przez radcę prawnego, co skutkowało nieusunięciem braku, a w konsekwencji - odrzuceniem wniosku o sporządzenie uzasadnienia w postanowieniu sądu z dnia [redacted] r. Zażalenie na to postanowienie, wniesione przez pełnomocnika, także obarczone było wadami formalnymi w postaci niedołączenia właściwej liczby jego odpisów dla pozostałych uczestników postępowania. Niezależnie od tego zauważyć należy, że sformułowane je – co najmniej w zakresie postulowanych żądań procesowych (wniosków) - w sposób zdecydowanie nieprofesjonalny. Rozsądnie rzecz oceniając, nie można było się spodziewać uwzględnienia przedstawionych w nim argumentów. Uzupełniając braki formalne na wezwanie sądu [redacted] złożyła co prawda wymaganą ilość egzemplarzy zażalenia, ale ich treść znacznie odbiegała od jego wersji pierwotnej – co do zarzutów, wniosków i uzasadnienia, wobec czego sąd, uznając, że przedłożone pisma nie stanowią odpisów zażalenia a co za tym idzie - nie doszło do usunięcia jego braków formalnych - w postanowieniu z dnia [redacted] r. odrzucił zażalenie.

Opisany szereg zaniedbań, niestaranności i braku profesjonalizmu po stronie pełnomocnika – w tym przede wszystkim dopuszczenie do nieodebrania przesyłki sądowej zawierającej zobowiązanie do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia – doprowadził do niewniesienia przez radcę prawnego apelacji od postanowienia sądu z dnia [redacted] r., co pozbawiło jego mocodawców możliwości weryfikacji zapadłego rozstrzygnięcia merytorycznego w toku instancji.

Postępowanie radcy prawnego w opisanym zakresie potwierdzają w sposób nie budzący żadnych wątpliwości zgromadzone w sprawie dokumenty pochodzące z akt postępowania przed Sądem [redacted]

W ocenie Sądu całkowicie wiarygodne są też zeznania świadka [redacted] który podał, że [redacted] po złożeniu wniosku o uzasadnienie postanowienia sądu z dnia [redacted] r., nie informowała klientów o rzeczywistym przebiegu zdarzeń i stanie prowadzonej sprawy – w szczególności o niepodjęciu przez nią przesyłki zobowiązującej do uzupełnienia braku formalnego wniosku o sporządzenie uzasadnienia skutkującym nieusunięciem braku i odrzuceniem tego wniosku w postanowieniu sądu z dnia [redacted] r., o wniesieniu zażalenia na to postanowienie oraz wniosku o przywrócenie terminu do uzupełnienia wniosku o sporządzenie uzasadnienia, o wadliwym uzupełnieniu złożonego zażalenia, skutkującym jego odrzuceniem w postanowieniu sądu z dnia [redacted] r. Co więcej, [redacted] nie tylko zataiła przed swoimi mocodawcami te informacje, ale w prowadzonych z nimi rozmowach, wiadomościach sms i wiadomościach e-mail, przez wiele miesięcy całkowicie świadomie przedstawiała im fałszywy obraz sytuacji, utrzymując ich w błędnym przekonaniu, że środek zaskarżenia został skutecznie wniesiony w [redacted] r. i mają oczekiwać na wezwanie do uiszczenia opłaty od apelacji, po czym sprawa ma zostać rozpoznana przez Sąd [redacted] O tym, że są przez pełnomocnika

okłamywani, dowiedzieli się dopiero w [REDAKTOWANE] r., po zapoznaniu się z aktami sądowymi sprawy. Z zeznaniami [REDAKTOWANE] korelują zgromadzone w niniejszym postępowaniu wiadomości sms i wiadomości e-mail przesyłane między radcą prawnym i jego mocodawcami.

W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, że obwiniona, w zakresie zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie naruszyła: ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etyczny obowiązek postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etyczny obowiązek dbania o godność zawodu radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etyczny obowiązek informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy – co stanowi czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W konsekwencji Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał [REDAKTOWANE] winną co do zarzutu z pkt I wniosku o ukaranie.

Co do zarzutu opisanego w pkt II wniosku o ukaranie, zgromadzone dowody wyraźnie wskazują, że radca prawny [REDAKTOWANE] w [REDAKTOWANE] r., przyjęła od [REDAKTOWANE] kolejne zlecenie – prowadzenie sprawy o zapłatę odszkodowania przeciwko [REDAKTOWANE] w tym wytoczenie powództwa i zastępstwo procesowe. Obwiniona sporządziła co prawda wezwanie do zapłaty i po zaakceptowaniu jego treści przez [REDAKTOWANE] poinformowała go o wysłaniu pisma, ale nie podjęła dalszych uzgodnionych z [REDAKTOWANE] r. czynności – sporządzenia pozwu i wniesienia go do sądu, mimo udzielenia jej stosownego pełnomocnictwa i przekazania 200 zł na opłatę od pozwu oraz oryginałów dokumentów niezbędnych do przygotowania pozwu. Ponieważ w dniu [REDAKTOWANE] poinformowała [REDAKTOWANE] że przystępuje do sporządzenia pozwu, w okresie późniejszym pozostawał on w usprawiedliwionym przekonaniu, że sprawa przeciwko [REDAKTOWANE] została przez radcę prawnego wniesiona i toczy się w Sądzie [REDAKTOWANE]. Powództwo w tej sprawie nie zostało jednak wytoczone, o czym małżonkowie [REDAKTOWANE] dowiedzieli się w [REDAKTOWANE] r., zasięgając informacji bezpośrednio w sądzie. Próby uzyskania od radcy prawnego wyjaśnień odnośnie przyczyn wprowadzania ich w błąd co do rzeczywistego przebiegu zarówno tej sprawy, jak i sprawy sygn. akt [REDAKTOWANE] nie powiodły się, ponieważ [REDAKTOWANE] przestała odbierać od nich telefony, nie odpowiadała na maile i smsy oraz unikała wszelkiego kontaktu z klientami.

Zachowanie radcy prawnego we wskazanym zakresie potwierdzają w pełni wiarygodne zeznania świadka [REDACTED] korespondujące z wiadomościami sms i wiadomościami e-mail przesyłanymi między radcą prawnym i jego mocodawcami.

Biorąc pod uwagę opisane okoliczności Sąd doszedł do przekonania, że obwiniona, w zakresie zarzutu z pkt II wniosku o ukaranie naruszyła: ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etyczny obowiązek postępowania lojalnie i kierowania się dobrem klienta w celu ochrony jego praw, etyczny obowiązek dbania o godność zawodu radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etyczny obowiązek informowania klienta na jego żądanie o przebiegu sprawy – co stanowi czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 8, art. 11 ust. 1, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Tym samym [REDACTED] okazała się winna w zakresie czynu opisanego w pkt II wniosku o ukaranie.

Analiza dowodów zgromadzonych w sprawie w zakresie pkt III wniosku o ukaranie pozwoliła przyjąć, że radca prawny [REDACTED] pomimo otrzymania pisemnego wezwania, nie zwróciła swojemu byłemu klientowi – [REDACTED] ani jego pełnomocnikowi - dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną pomocą prawną, w szczególności oryginałów dokumentów przekazanych na potrzeby wytoczenia powództwa przeciwko [REDACTED] (opinia biegłego w sprawie uszkodzenia opon, rachunek za zakup nowych opon, rachunek za wymianę opon). Świadczy o tym pismo pełnomocnika [REDACTED] - adwokata [REDACTED] r. kierowane do Obwinionej, wzywające do określenia sposobu wydania dokumentacji lub wskazania terminu na odbiór, na które [REDACTED] w żaden sposób nie zareagowała. Dowód ten koresponduje z zeznaniami [REDACTED], który podał, że nie odzyskał dokumentów.

Rozważając zachowanie obwinionej opisane w pkt III wniosku o ukaranie Sąd uznał, że naruszyła ona: ustawowy obowiązek wykonywania zawodu radcy prawnego ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami, etyczny obowiązek wykonywania czynności zawodowych sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działania, a także etyczny zakaz odmowy wydania klientowi na jego wniosek, po zakończeniu stosunku prawnego, na podstawie którego radca prawny prowadził sprawę, otrzymanych od niego dokumentów – co stanowi czyn z art. 64 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 2 ustawy

z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 46 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, stanowiącego załącznik do uchwały nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22.11.2014 r. w sprawie Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Tym samym Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał [REDAKTOWANE] winną co do zarzutu z pkt III wniosku o ukaranie.

Z danych zawartych w aktach osobowych [REDAKTOWANE] znajdujących się w Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Szczecinie – według stanu na dzień orzekania - wynika, że była ona dotychczas karana za przewinienia dyscyplinarne:

- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE], orzeczenie to jest prawomocne,
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE], orzeczenie to jest prawomocne,
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE], orzeczenie to jest prawomocne,
- orzeczeniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE]; orzeczenie to jest prawomocne.

Ponadto Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu wiadome jest, że w stosunku do [REDAKTOWANE] toczyły się postępowania dyscyplinarne, w wyniku których wydano:

- orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] orzeczenie to jest prawomocne na skutek utrzymania go w mocy przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP w Warszawie, ale nie podlega wykonaniu w związku z wniesieniem przez obwinioną kasacji,
- orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. sygn. akt [REDAKTOWANE] orzeczenie to nie jest prawomocne wobec odwołania obwinionej do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie,
- orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] orzeczenie to nie jest prawomocne wobec odwołania Obwinionej do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP w Warszawie,
- orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] orzeczenie to nie jest prawomocne,
- orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego OIRP w Szczecinie z dnia [REDAKTOWANE] r. [REDAKTOWANE] orzeczenie to nie jest prawomocne.

W sprawach sygn. akt: [REDAKTOWANE] wobec [REDAKTOWANE] Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w Szczecinie orzekł m.in. kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu na czas odpowiednio: 2 lat, 3 lat i 4 lat. W pozostałych sprawach orzeczono kary pieniężne i karę nagany.

W stosunku do [REDAKTOWANE] toczą się trzy kolejne postępowania dyscyplinarne.

45.

Ponadto, przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym OIRP w Szczecinie toczy się postępowanie w sprawie tymczasowego zawieszenia [REDAKTOWANE] w czynnościach zawodowych.

Przy wymierzaniu kar za opisane czyny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny miał na względzie wagę stawianych Obwinionej zarzutów, skutki jej czynów, a także jej dotychczasową postawę etyczną, o której świadczy dobitnie wielokrotna karalność w sprawach dyscyplinarnych. Znaczenie miała także powtarzalność jej nieetycznych zachowań o podobnych znamionach (w zakresie wszystkich czynów ocenianych w niniejszym postępowaniu), będących wcześniej przedmiotem kilku postępowań dyscyplinarnych. Skoro Obwiniona po raz kolejny dopuściła się przewinień tej samej treści, należy przyjąć, że jawnie lekceważy swoje obowiązki – zarówno wobec swoich klientów jak i samorządu zawodowego. Dodatkowo należy podkreślić, że przewinienia Obwinionej znacząco podważyły zaufanie do zawodu radcy prawnego.

Jako szczególnie rażące sąd uznał zachowanie [REDAKTOWANE] opisane w pkt 1 orzeczenia – wielomiesięczne utrzymywanie klientów w błędnym przekonaniu o wniesieniu środka zaskarżenia, podczas gdy w rzeczywistości to nie nastąpiło na skutek wielu zaniedbań i niestaranności pełnomocnika, czego rezultatem było pozbawienie jej mocodawców możliwości weryfikacji zapadłego w ich sprawie orzeczenia w toku instancji.

Zachowanie [REDAKTOWANE] rażąco naruszyło zasady etyki radcy prawnego i podważyło zaufanie do tego zawodu i z tej przyczyny zasługuje na stanowczą reakcję samorządu radców prawnych. Jako że podobne przewinienia [REDAKTOWANE] były już przedmiotem prowadzonych wobec niej postępowań dyscyplinarnych, sąd nie znalazł podstaw do złagodzenia swojej oceny.

Zważywszy na to, w stosunku do czynu obwinionej opisanego w pkt 1, sąd uznał za właściwą jedną z najsurowszych kar dyscyplinarnych przewidzianych w art. 65 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych - karę zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego. Kara ta, orzeczona na czas 4 lat, spełni swoją funkcję represyjną, nie wykluczy jednocześnie możliwości powrotu obwinionej do czynności zawodowych - po zrewidowaniu swojej postawy etycznej.

Na podstawie art. 65 ust. 2b ustawy o radcach prawnych sąd, obok kary zawieszenia prawa do wykonywania zawodu radcy prawnego orzekł dodatkowo zakaz wykonywania patronatu na okres 8 lat. Środek ten pozwoli w odpowiednio długim czasie wyeliminować możliwość przekazywania przez obwinioną nieodpowiednich wzorców zachowania zawodowego aplikantom radcowskim.

Niewłaściwe zachowanie obwinionej wobec klientów w zakresie pozostałych czynów, objętych pkt 2 i 3 orzeczenia, także zasługiwało na ukaranie, jednak w sposób mniej surowy.

Niewykonanie przez [REDAKTOWANE] zlecenia przyjętego od klienta – niewytoczenie powództwa przeciwko [REDAKTOWANE] przy jednoczesnym nieinformowaniu mocodawcy o rzeczywistym przebiegu sprawy i unikaniu z nim kontaktu, budzi zrozumiały sprzeciw. W rezultacie pokrzywdzony zmuszony był sam podjąć działania,

które doprowadziły do ustalenia faktycznego stanu sprawy przekazanej do prowadzenia pełnomocnikowi. W przypadku tego czynu (pkt 2), sąd uznał za odpowiednią karę pieniężną w znaczącym wymiarze 10.000,00 zł.

Na stanowczo negatywną ocenę zasługuje także niezwrócenie przez radcę prawnego pokrzywdzonemu, ani jego nowemu pełnomocnikowi, dokumentacji związanej z dotychczas świadczoną pomocą prawną – mimo skierowanego do niej wezwania oraz niezareagowanie w jakikolwiek sposób na to wezwanie. Co do tego czynu (pkt 3) sąd uznał za właściwą karę pieniężną w wysokości 5.000,00 zł.

Wymierzenie [REDAKCYJNA] łącznej kary pieniężnej znajduje umocowanie w treści przepisu art. 65¹ ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych, zgodnie z którym w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną. Z kolei skutkiem orzeczenia kilku kar pieniężnych jest wymierzenie łącznej kary pieniężnej, w granicach określonych w art. 65¹ ust. 2 pkt 3 ustawy. Kara łączna w wysokości 15.000,00 zł, w ocenie Sądu, stanowić będzie odczuwalną dolegliwość dla Obwinionej a jednocześnie nie zagrozi jej egzystencji.

W oparciu o art. 65 ust. 2f ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych Sąd uznał również za zasadne podanie orzeczenia do publicznej wiadomości poprzez opublikowanie jego sentencji na stronie internetowej Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie i portalu społecznościowym Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie Facebook przez okres 6 miesięcy od dnia jego opublikowania. Działanie takie ma charakter informacyjny i prewencyjny – pozwoli na poszerzenie możliwości weryfikacji statusu radcy prawnego i jego postawy etycznej przez potencjalnych klientów a jednocześnie stanowi ostrzeżenie przed konsekwencjami dyscyplinarnymi etycznych przewinień dla innych członków samorządu radcowskiego.

Rozstrzygając w przedmiocie kosztów Okręgowy Sąd Dyscyplinarny kierował się ustawową zasadą, że w razie ukarania koszty postępowania ponosi obwiniony. Koszty postępowania dyscyplinarnego mają charakter zryczałtowany, a ich wysokość określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Radców Prawnych, mając na względzie przeciętne koszty postępowania (art. 70⁶ ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych).

Zgodnie z § 1 uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego, zryczałtowane koszty postępowania dyscyplinarnego określa się w formie opłaty wynoszącej od 500,00 zł do 3.000,00 zł - w postępowaniu przed okręgowym sądem dyscyplinarnym lub Wyższym Sądem Dyscyplinarnym I instancji. Kwota kosztów postępowania, którą obciążono Obwinioną mieści się w wysokości opłaty wskazanej uchwałą Krajowej Rady Radców Prawnych.

Mając powyższe na uwadze, Okręgowy Sąd Dyscyplinarny orzekł jak w orzeczeniu.

51

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom oraz Ministrowi Sprawiedliwości odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie, za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Szczecinie, w terminie 14 dni od daty doręczenia odpisu niniejszego orzeczenia wraz z uzasadnieniem.

Staw Jankowiak E. Namiński Jacek Pora

